

សេរីប្រាស់ក្រោមហ៊ាត់គ្រាល់អាម៉ា

ແຍ້ວດົບສາຮັດຫຼາສາພີຕໍ່າຮວດກົບໝາຍຮອຍ

ASIAN TRADE

THE SIAM NIKORN

ปี๔
บท ๑๑ ฉบับวันอาทิตย์ที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ราคา ๕๐ ส.ต.

รายงานการรับจำกลับโรงเก็บ - จังหวัดเชียงใหม่บนสพนหก -

សាការណ៍លើក្រង់ប៊ូហាន៉ាវាទា និងរដ្ឋបាល ធម្មជាតិក្រោមពេលបានបិទកែងបេក្ខណៈយ៉ា

คนหนุ่มไม่อยากให้วุฒิลูกสาวมีลิทธิ์ว่างใจ
เกรงว่าต่อไปจะยกมือให้รูบາลเรอญ

ពុំណុំមិត្តភាព ឱ្យយកបង្រៀនគេល

การะทรงกذاโน้มไกด์
คงคณะทุต ทหาร ศันถวไน
ตรีไปเยือน อินโโค จน เสร์ช
สุนถงແດງซังจะเดินทางจาก
กรุงเทพฯ ภายในเดือนนadam
คำเชญช่องข้าหดง ให้ญี่แหง
มหาชนฝรั่งเศสประจำอินโโค
จน เพื่อฟันฟุ่มิตรภาพและ
ประสำนักงานกิจการทางทหาร
ห่วงกองทัพไทยและฝรั่งเศส
โดยมีพตท. หดงกາฯ กາຈົສ
กรรมเป็นหัวหน้าคณะ พด
อ.ท. หดงเชิญมาກາศ เป็น
รองหัวหน้าคณะ พด. แซน

บัญชาที่ว่า จะให้รัฐ สถา
ไค้มีส่วนร่วมในการไว้วางใจ
คณะรัฐมนตรีหรือไม่ ซึ่ง
ก็คงการพิจารณาตามแต่วัน
นั้น พุช ได้ถูกนำมารถกเดี๋ยงกัน
อีกเป็นวาระที่ ๒ ในวันศุกร์
และใช้เวลาอีกเกือบชั่วโมง
เพื่อทำความตกลงกัน แต่
บัญชาตังกล่าวว่า ก็ยัง ไม่สั่น
สุดสุด เนื่องจากยังมีผู้ติด
ใจขอเปิดอกป้ายหักดงจาก มี
ผู้เสนอให้หักดงที่แล้วถึงคณะกรรมการ
ข้อผลให้เกิดความเนื้อหนาข
แม้แต่ สมชาย สถา ร่าง รัฐ
ธรรมนูญ เพราะเหตุผลที่
นำเสนอ มากล่าว นั้น ถวนช้า
ชากกันที่ได้ถูกถ่วงอันมาถ้ว
ทั้งสิ้น

การนี้เป็นที่แยกยกกัน

ทางฝ่ายคนหนุ่มไม่ยอมก้าวให้
กุญแจเข้ามาร่วมในการไว้
วางใจ คณะรัฐมนตรี ด้วย
ทางว่าไม่ถูก กับหลัก ประชา
ธิปไตย สมชายกุญแจส่วนใน
ได้รับเด็กจากราชฎร ไม่
มีความรับผิดชอบต่อราชฎร
ดังนนอย่างที่จะจะได้รับการอ
เกอใจชูง ใจจังผด เสี้ยแก-
ประเทศบ้านเมือง อีกประ
การหนึ่ง กุญแจส่วน 似จะถ่า
นกถูกแตงตงโดยพระมหารา
ษฎรย เช่นเดียวกับคณะรัฐ
บาล ย่อมมีความเกรงใจ

กระทรวงกذاโน้มโควิด
คงคนละทุก ทหาร สั่นถวาย
ครัวไปเยือน อนโควิด จนเสร็จ
สันตงแต่ว่าชั่งจะเดินทางจาก
กรุงเทพฯ ภายใต้เดือนมีนาคม
คำเชิญของข้าหลวงให้ญัหง
มหาชนฝรั่งเศสประจำอินโโค
กุน เพอฟันฟุ่มตัวภาพและ
ประสานกิจการทางทหาร
หัวงกองทัพไทยและฝรั่งเศส
โดยมีพอดท. หดุงก้าว ก้าวสั่ง
กรรมเป็นหัวหน้าคน พด.
อ.ท. หดุงเชิญกุญแจการ เป็น
รองหัวหน้าคน พด. ด. แขน
(๔๑๖๙)

ดร.โฉตเกิดพารากับพระยา้มไหฯ
พาณิชย์ รองผู้บัญชาติจังหวัดไม่ถ้าเรื่อง

๕๐๙ ๕ ๕
การตรวจพาณิชย์ ดำเนินทั้งร้อนและเย็น
จังหวัดเป็นการใหญ่ ด้วยงบประมาณเริ่มแรก
๕ ล้านบาท จะให้รัฐบาลถือหุ้นด้วย เเต่เมื่อ^{๔๗}
แข่งความประสงค์^{๔๘} ไปยังกระทรวงคลัง ปรา^{๕๙}
กฏว่ากระทรวงคลังไม่อนุมัติ^{๕๐} ทั้งนายพน^{๕๑}
สุพรมณสารรัฐมนตรีสั่งราชการกระทรวงพาณิชย์^{๕๒}
แต่งตั้งนักข่าวของเราว่า เหตุผลที่กระทรวง^{๕๓}
คลังไม่อนุมัตินั้น กระทรวงคลังให้ความเห็น^{๕๔}
ว่า ควรจะรวมทุนจากบริษัทจังหวัดทั้ง-^{๕๕}
เหลืออยู่อีก ๒๖ จังหวัดนี้เสียก่อน จึงจะ^{๕๖}
สมควร.

อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีนสุพวรรณสาร
ได้เผยแพร่เบื้องหลังของการโอน อ.จ.ส. ไปขึ้นอยู่
กับสำนักนายกรัฐมนตรีฯ มีปัจจัยเหตุอันเกิด
จาก ดร. โชค คุ้มพันธ์ พูดอ่านวิทยาการ อ.จ.ส.
เกิด “งดงาม” กับพระบรมไภ捨สรรษ รัฐมนตรี
พาณิชย์ ในที่สุดจึงมีการร่วงเค้น ขอเข้าไป อ.จ.ส.
จากพาณิชย์ ไปอยู่ สำนักนายกฯ นั่นเอง.

คำนำ

รถเที่ยวสุดท้ายวิ่งกลับโรงเตี๊ยมที่
ลงไปห้อยก杜兰คลองต่องแต่งหั่งคันรถ

เสียงสนั่นหวัดไหรวากับตึกสักตึกหนึ่ง
จะบุบยับลงมา หรือรัวกับพ้าผ่าไม่ปานเมื่อคน
วันเดือนนั้น ปลูกให้ชาวบ้านที่เชิงสะพานหาก
ตกใจคืนไปตามกัน เมื่อ ๑๔ ประดูออกมากิ
พบรถรางสายหลักเมือง-บางคอมแหลมปานธารย์

จะไม่ต่อเกษย์น้อยข้าราชการ
เมื่อครบแล้วก็ให้ออก - ไม่มีการต่อ

รัฐบาลจะไม่พิจารณาต่อราย
ราชการให้แก่ข้าราชการที่มีอายุครบ
๕๐ ปี เนื่องจากเป็นภาระของผู้ที่
ทราบเรื่องดี ซึ่งได้แต่งต่อไปแล้ว
รัฐบาลตระหนักว่า ข้าราชการที่ทำ
งานมาจนแก่เฒ่านั้น ใช้เวลาจะดีเสียมาก
ไปย่อมมีสิ่งบกพร่องที่เกิดจาก วัย—
ชราอยู่ มีไข้ น้อย และประการสำคัญ
คุณภาพต่ออายุราชการให้สำหรับ ข้า
ราชการชนผู้ใหญ่นั้นแล้วเป็นการปิด
ประตูกันมิให้ผู้น้อย ได้ ก้าวหน้าตาม

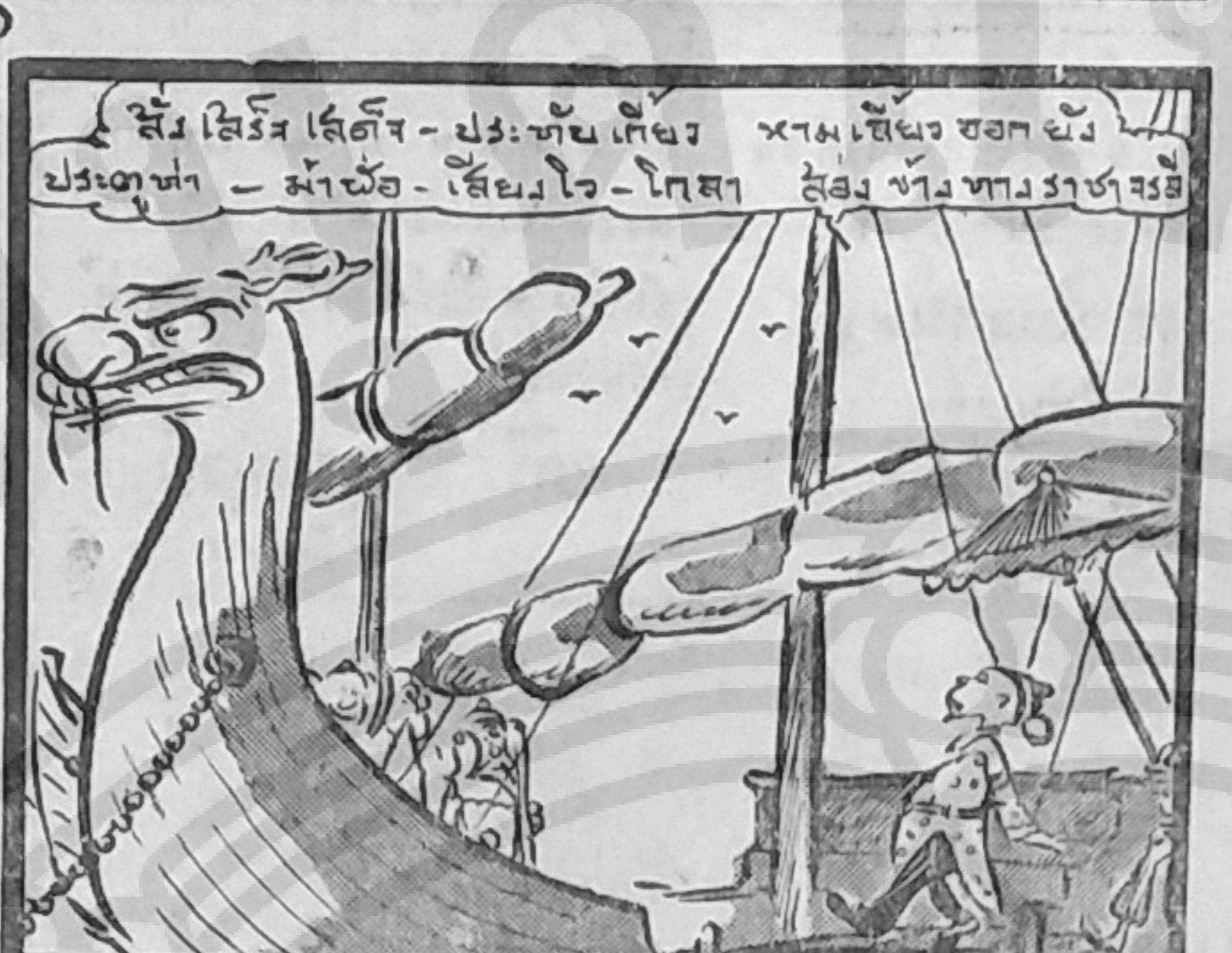
សមគារ ននកេរិយានំងាំនាការ និងប្រព័ន្ធដែលត្រូវបាត់
ប៉ុម្មាត្រូវក្រុងទីរដ្ឋបាត់ ជាប្រព័ន្ធដែលត្រូវបាត់
និងប្រព័ន្ធដែលត្រូវបាត់
(ម៉ោងទី ៦)

จากร่างพูงข้าชนรัวสพาน
หักยับเป็น ตัวรถร่างเงอง
เกอนบจะลงไปชิมน้ำคลอง
อย่างจักกษะเหอันที่ดีปว

ชั้นจะหนาเป็นเดดา ๒๖.๓๐
น. รถรางเที่ยวสุคท้ายเต็ก
พอด นายจีตร ไกรแซม
กันทร์เป็นผู้บรรยายเดา
ที่๒๕ ถนนนายบุญกันทร์
สมใจ เป็นกระเบ่า ด้วย
เหตุที่คนแต่ง ผู้คนก็ไม่
มีชื่อ เหตุอย่างกระเบ้าคน
เคียว เป็นผู้โดยสาร คนขับ
รังหองตะบง จาก หอด กเมือง
หมายจะให้ไปถึงกันนตากใน
ช่วงพริบตาเดียว แต่พอขัน
สีพานหอก รถรางทงคนหอก
กะเม่นโดยกระตอนเช้าๆ ก็รา
รัง แต่เข้าชันรากศพาน.
(มีต่อหน้า๖)

ไม่ใช่สาย **จูดี้ลุ้นลั่น!**

จอมโจรทรพี

ตายแล้วเดือด อ้ายเอวด้วาเลว
ยกขวน จำมະนาป่องไปบัน
หัวเมะบง เกิดเกล้าของมน
เสียง คง เมือน ทบ มະพร้า
เหลลง แต่กลางกระหม่มลง
มาจดปลายคาด

โดย ป. ทุมรังษี

(ต่อจากฉบับวันนี้)

★
เกรียนค้าให้พร้อมปีหาพูน
แล้ว

ให้พึงเท่าน อ้ายสำน
คนกร ให้ดาว มະนะไรเก็ช
มนตรวงเข้าไป ค้าปัน ไกคุ
ลกระบงอก กวยแนบ ใบยัง
พรรคพวงชัยน้อยออกอย
แรก ทุกคนนกاذงพังค
นางราชาดกพอย พอยอัย
เดอนญูเห็นอย่างสำนมา
กวักนกเรียกให้นน เว้า

พร้อมแล้วไม่
ใช่หรือวะ———เอ็ด
แล้วน กุดคือไป
ต่อหน้าลูกสมุนของ
มันด้วยเสียงอันกัง
วา และเดีดขาด
“ข้าขอให้ทุกคน

ยังไปทันที เร็วพวก
นึงไปกันเดียว

แล้วฝุ่นมา ว่า ว่า ว่า ว่า
ควบฟุ่นดับบ่มุ่นหน้า ไปยัง
ๆ ทุกหมายทันที จริงอย่าง
อ้ายเดื่อบุญพันธุ์ คงต้อง
คุณ แคก ราชา จา พอกมัน
ซึ่ง เกิดตน กเพรเว อ้าย เดื่
บุญมันให้ก้าวตามไว้ทาง ใจ哉
อ้ายเดื่มหากก้าวพอกมัน ความ
อิจฉาริสยาจังเกดชน แต่
ก็ กองหัวข้องพอกมัน กพน้ำต
นาก พอก มัน จะ เดีด รอด
ย้อนยังดังไป ด้วยความ หนึ่งไปได้ แต่ อ้ายเดื่

นัก ไม่ได้ ทาง

ผายเจ้าหน้าที่ดอง เดี่ย กำ

ดังดง ไม่ไว้ อยู่ เพาะ อ้าย

เดื่อบุญมันคง ใจ ใจ ใจ

เดื่อ บุญมันคง ใจ ใจ ใจ

